

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/145/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010364
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6417010364.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.12.2017, v trestnej veci obžalovaného V. H. stíhaného pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm.a) Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu v Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/100/2017 zo dňa 04.10.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného V. H. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp.zn. 2T/100/2017 zo dňa 04.10.2017 bol obž. V. H. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 03.02.2017 v čase od 21.00 h do 23.00 h došlo medzi ním a Q. M., nar. XX.XX.XXXX k vzájomnej ústnej dohode v meste D. N. S. v hoteli R. v priestoroch miestnosti WC v tom znení, že Q. M. požiadal V. H. o podpálenie osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia combi, EČV : D.-U., hnedej metalízy svetlej, VIN : TMBHT21Z5C2032986, ktorého majiteľom je V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXX/X, D. N. S., nakoľko má sním problémy, s prísľubom vyplatenia odmeny vo výške 300,- € po vykonaní skutku, načo V. H. skutok aj vykonal tým spôsobom, že dňa 04.02,2017 v Čase o 00:35 h prišiel na parkovisko pred bytový dom č. 1 na Ul. Komenského v D. N. S., kde bolo zaparkované predmetné osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia a benzínom, ktorý si priniesol v žltej plastovej bandaske, polial toto vozidlo a následne ho zapálil, po čom z miesta ušiel, čím poškodenému V. K. spôsobil totálne poškodenie vozidla s celkovou Škodou vo výške 7.868,-€.

Za túto trestnú činnosť ho Okresný súd Žiar nad Hronom odsúdil podľa § 245 ods. ods. 2 Tr. zák., § 36 písm.l), n), § 37 písm.m), § 38 ods. 2, 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka. Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. ho súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému V. K., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 7 868,-€.

Voči tomuto rozsudku podal včas ako osoba oprávnená odvolanie obž. V. H., v ktorom uviedol, že sa cíti byť vinný z trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu a dodal, že uložený trest je však prísny a na jeho nápravu stačí aj trest kratšieho trvania a to 10-mesačný. Vo väzbe pracuje, chce tam zostať robiť aj po ukončení trestu, už nechce páchať ďalšiu trestnú činnosť.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obž. V. H. zamietnuť, pretože podľa jeho názoru okresný súd rozhodol správne a zákonne.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. č.301/2005 Z.z. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por. Dospel však k záveru, že odvolanie obž. V. H. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotili jednotlivo i v ich súhrne tak ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. č. 301/2005 Z.z.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho obrane, že už nebude v budúcnosti páchať ďalšiu trestnú činnosť.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a nimi je jednoznačne a nepochybné preukázané, že obžalovaný V. H. v kritickom období, za okolnosti a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil trestného činu tak, ako je to v tomto rozsudku uvedené.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným za trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. a správne mu uložil aj nepodmienečný trest odňatia slobody v dĺžke 1 rok.

Vzhľadom nato, že na skutkové zistenia i na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozsudku ESLP vo veci Uelle v. Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej mdikatúry ústavného súdu z citovaných článkov ústavy a dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný yre svoju arsumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza, že v osobe obžalovaného ide o mladého páchatel'a, ktorý už bol celkom 8-krát súdne trestaný, predchádzajúce tresty u neho nevedli k náprave a preto len prísny nepodmienečný trest je spôsobilý pôsobiť na jeho prevýchovu.

Za takéhoto stavu preto tunajší súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.